

Érdeemes egy hagyományos kérdéssel kezdeni a vizsgálódást Murányi Sándor Olivér fotóival kapcsolatban. Hova lettek az emberi lények a képekről? Mielőtt komolyabb metafizikai találgatásba kezdenénk, nyugodjunk meg, ezeket a ké-

94 Csendes Toll

A MÁSIK OLDAL

Murányi Sándor Olivér esete
a fotókkal

peket emberi lény fotózta le, ott volt a fényképezőgép mögött. A másik oldalon. Egy nagyon is esendő lény, érző és gondolkodó, mint mindannyian. Én legalábbis hasonlóképpen vagyok, képzelem el magam. Ami nem meglepő, hiszen Medvéket Ölelő (szereplőként ld. *Csendes*

Toll utazik című könyvemben) nem csak a barátom, ami elfogultságomat irányában indokoltta tenné, hanem székely indián testvérem is. Ezen felül a képek által is érintve vagyok, nyilván ezért kért fel MÖ Testvérem, hogy képeit valamilyen formában mutassam, vezessem be. Mivel. Én magam is ücsörögtem vele számos alkalommal medvelesen, fiaimmal együtt, és a gyönyörű tájképekben is volt szerencsém sétálgatni. A medvelesre való feljutás, az ücsörgés, a feszült figyelem adrenalint jelentett, de ezt igazából a táj szépségének csodálatára használtam a magam részéről. És szívesen fenntartottam volna még tovább, várakozva, ugyanakkor szurkoltam is, hadd legyen kipipálva a medve, legyen meg barátom és fiaim vágya és öröme is. Ugyanakkor rá kellett jönnöm, hogy ez az állapot leginkább a költői szemlélődésre hasonlít, figyelsz, figyelsz, koncentrált állapotban vagy, és egyszer csak megvan. A medve vagy a vers. Készenléti állapot tehát. Fényképezőgéppel, állvánnyal készen állni, ha valami a pillanatból átmenthető kicsit hosszabb időre is. Nem az öröklétre, csak. Testvéremnek biztosan nem, hiszen nem táj- vagy természetfotós, csupán író. Aki ezt a módszert találta ki vagy meg magának, így készül az írás aktusára. Ezért jár a medvék, farkasok, óriásfenyők közé. Újabban íróként is el tudja mesélni ezeket az élményeit, ez a témája is. És ez egy nagyon intim, személyes viszony megnyilatkozását jelenti. Íróként is átment a másik oldalra, és ez nagyon jót tesz prózájának is. Megfigyelőből megfigyelt is lesz. Lett. Az utolsó fotókon mindez le is lepleződik. Újra elgondolkozhatunk, de most azon, vajon ki fotózta le a medvebocccsal játszó író? Talán az anyamedve?

Folyóiratunk a
NEMZETI KULTURÁLIS ALAPPROGRAM
anyagi támogatásával jelenik meg. Terjeszti a Budapesti,
a Nemzeti és a Vidéki HIRKER RT.
és alternatív terjesztők

nka
Nemzeti Kulturális Alap

Szerkesztők

JÁSZ ATTILA – Csendes Toll (főszerkesztő, kiadóvezető)
PAPP MÁTÉ (költészet rovat: mahbija@gmail.com, Zene online rovat)
REICHERT GÁBOR (kritika rovat: reichertgabor87@gmail.com)
SZÉNÁSI ZOLTÁN (főszerkesztő-helyettes, felelős szerkesztő)
SZÚCS BALÁZS PÉTER (próza rovat: szbalaazs@freemail.hu , Füstjelek online rovat)

Lapterv és műszaki szerkesztés
SELYEI TAMÁS OTTÓ

Munkatársak

ACSAI ROLAND (Indiáner-gyermekirodalmi rovat)
BUCSI-KOVÁCS ANIKÓ
MURÁNYI SÁNDOR OLIVÉR
TURI MÁRTON
POGRÁNYI PÉTER

Tiszteletbeli munkatársak

BUJI FERENC
CSEKE ÁKOS
MONOSTORI IMRE
MUZSNAY ÁKOS
VASADI PETER

ÚJ FORRÁS

IRODALMI, MŰVÉSZETI ÉS TÁRSADALMI FOLYÓIRAT
ALAPÍTÓ A KOMÁROM-ESZTERGOM MEGYEI ÖNKORMÁNYZAT
JÓZSEF ATTILA MEGYEI KÖNYVTÁRA

Megjelenik évente tízszer

Alapítva ezerkilencszázhatvan kilencben
Alapító főszerkesztő: PAYER ISTVÁN

Szerkesztőség: 2890 Tata, Székely B. u. 2/A Telefon: 20/3353 626
E-mail: jasz.attila@ujforras.hu. Interneten olvasható: www.ujforras.hu
Előfizethető az Új Forrás szerkesztőségi címen. Előfizetési díj egy évre 5000 Ft.
ISSN 0133-5332

Kiadja a József Attila Megyei Könyvtár. A kiadásért felel: Új Forrás Kiadó Nonprofit Kft.
Készült a Sollers Kft. nyomdájában Tatán.